

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: Η Αγία Αικατερίνη, μια γυναίκα απ' αυτές που άλλαξαν την ιστορία

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Στις 25 Νοεμβρίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Αγίας Αικατερίνης και στην Μητρόπολη μας πανηγυρίζουν το ομώνυμο Παρεκκλήσιο στον χώρο του παλαιού νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης και ο υπόγειος Ναός στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλεξάνδρου Φερών.

Την παραμονή της εορτής, το απόγευμα της Δευτέρας 24 Νοεμβρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος χοροστάτησε στον αρχιερατικό Εσπερινό μετ' αρτοκλασίας στο παρεκκλήσιο της Αγίας Αικατερίνης στο παλαιό νοσοκομείο, ενώ ανήμερα της εορτής στον Ιερό Ναό της Αγίας στις

Φέρες προεξήρχε της του Όρθρου και της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας. Πλήθος πιστών κατέκλυσε τον Ιερό Ναό μεταξύ των οποίων και εκπρόσωποι των τοπικών αυτοδιοικητικών και στρατιωτικών αρχών.

Ο Μητροπολίτης λίγο πριν το τέλος της Ακολουθίας μίλησε για την Αγία Αικατερίνη χαρακτηρίζοντάς την ως «μια γυναίκα από αυτές που άλλαξαν τον ρου της ιστορίας. Εκεί, στη μεγάλη πόλη της Αλεξάνδρειας, στην ελληνιστική πόλη της Αλεξάνδρειας, εκείνη η ελληνίδα γυναίκα, σοφή κατά την παράδοση, αποστόμωσε 150 φιλοσόφους που κατήρτιζαν τότε τις φιλοσοφικές σχολές της Αλεξάνδρειας. Με την απλοϊκή πίστη του Ευαγγελίου, μπόρεσε και τους αποστόμωσε, και πίστεψαν κι εκείνοι μετά στον Χριστό, όλοι με τεράστιες αναστροφές.

Κάτι τέτοιο έφτασε τον επόμενο αιώνα να επηρεάσει και την Αγία Ελένη, τη μητέρα του Αγίου Κωνσταντίνου, και να μεγαλώσει το παιδί της και εκείνη με παιδεία και νουθεσία, με ένα όραμα ότι ο κόσμος μπορεί κάποτε να γίνει καλύτερος. Να σέβεται τη γυναίκα, να σέβεται το παιδί, να σέβεται τον άνθρωπο, να σέβεται τον αδύναμο, να σέβεται αυτόν που είναι ξένος, να σέβεται κάποιον ανήμπορο και να τον στηρίζει».

Ο Σεβασμιώτατος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στα χαρακτηριστικά της εποχής μας με τους ανθρώπους σήμερα να λένε ότι «δεν προλαβαίνουμε, φορτωνόμαστε άλλα πράγματα, γνώσεις, φροντίδες, έγνοιες. Και στο τέλος χάνουμε τα ουσιαστικότερα, που είναι η σχέση μας με τον Χριστό. Και ξέρετε τι σημαίνει η σχέση με τον Χριστό; Να ζω, όμορφα εγώ. Αυτό σημαίνει. Όταν ο άνθρωπος είναι συμβιβασμένος, συμφιλιωμένος με τον Χριστό, τότε ξέρει να ζει, χαίρεται την καθημερινότητά του, χαίρεται και με τα λίγα, χαίρεται και με τα πολλά.

Δεν αγωνιά για τίποτε, λέει: δόξα τον Θεό για όλα, τον ευχαριστεί για όλα. Γιατί ο Θεός δεν μας χρωστάει τίποτε. Όσα μας δίνει ο Θεός, αυτά είναι που μας χρειάζονται. Περισσότερα δεν είναι χρήσιμα και γι' αυτό δεν μας τα δίνει και λέμε τα βασικά να έχουμε στη ζωή μας και αν κάτι δεν έχουμε, δόξα τω Θεώ. Τον Θεό να έχουμε και να μας δίνει δύναμη και στην αρρώστια μας και στις ελλείψεις μας και στα προβλήματά μας και στις στενοχώριες μας, να είναι παρέα μας ο Χριστός».

Και καταλήγοντας ο οικείος Ποιμενάρχης, αναφέρθηκε στην τιμώμενη Αγία Αικατερίνη, η οποία «ήξερε τι ήθελε, γι' αυτό δέχτηκε να πεθάνει με τρόπο φρικτό, αφού έτσι επέβαλαν οι άνθρωποι της εποχής της που δεν καταλάβαιναν. Αρκεί να μην χάσει το Χριστό. Τώρα διαιρωτώμαι αν στην εποχή μας αγαπάμε το Χριστό τόσο πολύ. Αγαπώ σημαίνει εμπιστεύομαι, ξέρω ότι ο Χριστός μ' αγαπάει και ότι κακό δεν θα μου κάνει ποτέ, γιατί δεν μπορεί να κάνει κακό. Μόνο καλό κάνει. Και σε αυτή την αγάπη του Χριστού και σε αυτή την βεβαία ελπίδα μου, που είναι η πίστη μου, ζω και χαίρομαι την κάθε μέρα, την κάθε ώρα και την κάθε στιγμή της

ζωής μου».

